

İyi Niyet Ve Pozitif Bakış Açısı

– S. COŞKUNER · 28 Kasım 2017

İYİ NİYET VE POZİTİF BAKIŞ AÇISI

21 Ağustos 2017 tarihinde Ankara Kuru hastanesinde Prostat ameliyatı olmuşum. Benden izinsiz prostatımın % 10 unu işgal eden teröristler, değerli kardeşim: Prof.Dr. Hasan Biri hocamın hünerli elleriyle opera edilerek hastanenin çöplüğüne atılmıştı. 40 yaşımdan itibaren her yıl Üroloji, Dahiliye ve Kalp hekimlerime rutin kontrollerimi yaptırırım. “Şikayetiniz nedir? diye sorduklarında ise: “Hiçbir şikayetiniz yok hocam. Yıllık rutin kontrole geldim. Sağlam olduğumu onaylatmak istiyorum” derdim. Doktorlarım da gülerlerdi.

Teröristler alındı ama, her ihtimale karşı yeniden dirilmelerini engellemek için, onların malzeme, silah, mühimmat ve lojistik kalıntılarının da temizlenmesi için birtakım tedavileri daha almam gerekiyordu. Bu doğrultuda Antalya’da özel bir hastanede gerekli ilaçlarıma devam etmekle birlikte, Radyoterapi tedavisi de almaya başladım.

36 iş günü almam gereken Radyoterapinin üçte ikisini aldığım günlerde, hastanede yaşadığım tatlı bir hatıramı sizlerle de paylaşmak istedim.

Radyoterapinin her bir haftasında Radyasyon Onkolojisi hekimlerim tarafından muayene edilip, kan ve idrar tahlillerime bakılıyordu. Belli ki, ilerleyen süreçte uygulanan Radyoterapinin vücuduma olumsuz etkilerinin olup olmadığı araştırılıyordu. Çok şükür geçen dört haftada geçirdiğim muayeneler ve tetkiklerde herhangi bir olumsuzluğa rastlanmamıştı.

Geçen hafta yine Radyoterapi sonrası muayene günümüdü. İlgili hemşirem beni hazırlayarak muayene masasına yatırdı ve doktor hanımı beklemeye başladık. O esnada yanına bir memur sekreter hanım daha geldi. Benim yattığım yatak perdelerle çepeçevre kapatılmıştı. Hemşire ile arkadaşının konuşmalarını duyabiliyordum.

15 dakika geçmiş doktorum hala gelmemişti. Hemşirem beni bilgilendirmek amacıyla; “Süleyman bey, doktor hanımın yanında bir hastası var. İş bitince hemen gelecek” dedi. Bu güzel duyarlılık karşısında etkilenmişim ve dedim ki: “Hiç sorun değil hemşire hanım, ben gayet rahatım. Ben aynı zamanda krizi fırsata çevirme uzmanıyım. Fırsattan istifade istirahat ediyorum” dedim. Tabi emekli olmamdan dolayı zaman sorunun olmadığı için rahattım.

Hemşire hanım dedi ki: “Aman efendim, siz ne kadar iyisiniz, biz nelerle karşılaşıyoruz, ne isyan bayrağı çekenler, itiraz edip seslerini yükseltenler...”. Tabi zaman sorunu olanlar, huyları titiz olanlar veya hizmeti çabuk alıp hastane ortamından uzaklaşmak isteyenler, kendilerine göre haklı olabilirlerdi.

Hemşire hanımdan aldığım güzel ve tatlı geribildirimlerden de cesaret alarak, ortamı renklendirmek için sözlerime devam ettim: “Uyursam uyandırın haa”. “Aman efendim istediğiniz kadar uyuyabilirsiniz” dedi. Ama, her iki arkadaş da birden kahkahayı bastılar.

Daha da cesaretlenmişim: “Horlarsam da uyandırın olur mu? Bitmek üzere olan kahkahaları yeniden alevlenmiş ve odanın tamamını kaplamıştı. Düşündüm ki, insanlarımızın ne kadar çok gülmeye, mutlu

olmaya, pozitif olmaya ihtiyaçları var.

Bir fırsat yakalamıştım. Onları daha da güldürerek daha da mutlu olmalarını istiyordum. Henüz doktor hanım da gelmemişti. O süreyi ne kadar da güzel kullanıyorduk.

Dedim ki; “Uyurken düşersen derhal ambulans çağırın”. Kahkahalarını duymanızı isterdim. Komedilerde komedyenin kendisi gülmez, diğerlerini güldürür prensibi gereği, devam ettim. “Ama bu hastanenin aciline götürmeyin, başka yetkin bir hastanenin aciline götürün” dediğimde; kahkahalar durdu ve “ama neden? Dedi ikisi birden.

“Ama ben sizin şefkatli ellerinizde hasta yatağımdan düşmüş oluyorum. Yani beni bir şekilde düşürdünüz. Ben sizin hastanenize nasıl güveneyim? Dedim. Yeniden kahkahayı patlattılar. Jetonları yeni düşmüş olacak ki; “Efendim ambulansı bu odaya nasıl sokalım? Seni sedyeye kaldırır doktorları başınıza getiririz” dediler. Bu sefer de ben kahkahayı bastım ve dedim ki: “Dünyada en zor eylem, insanları güldürebilmektir. Ben sizleri mini bir skeçle 20 dakikadır güldürüyorum” . O kadar iş yoğunluğunun içerisinde gerçekten de çok mutlu olmuşlardı.

O sırada beni muayene edecek olan Uzman Doktorum bayan hocamız geldi. Şaşırdı kaldı ve dedi ki; “Hayırdır ne oluyor burada? Kızlar hemen susmuşlardı ve devreye derhal girmem gerekiyordu. Hocamıza onun geciktiği 20 dakikalık sürede yaşadığımız esprileri, güzellikleri ve kahkahaları hızlıca anlattım. Tahmin edebileceğiniz gibi sevgili hocamız da kahkahalarla karşılık verdi.

Odadaki muhabbeti, sevgiyi, saygıyı, esprileri görmenizi isterdim. İlgili hastanemin bütün personelinin hastalara yaklaşımları gerçekten çok pozitif.

Radyasyon Onkolojisi bölümünde tedavi alan hastaların çoğunun morali çok bozuk oluyordu. Hastane, bekleme salonunu oldukça lüks dizayn etmiş, lüks koltuklar koymuş iki tane kocaman televizyonu hizmete sokmuş, hastaların iyi vakit geçirmeleri için her türlü tedbiri almıştı.

Ancak, hastalığın adı bile çok soğuk. Moralli olmak gerektiğini herkes biliyor ama, nasıl olunabileceği konusunda sıkıntılar vardı. Bazı hastaların yanında iki üç kişi refakatçi geliyordu. Maske takanlar, saçları dökülenler, yüzleri bir türlü gülemeyenler. Rabbim hepimizin yar ve yardımcısı olsun.

Bu vesileyle, Med Star hastanesinin tüm çalışanları, yöneticileri, hocaları ve özellikle, söz konusu güzellikleri yaşadığım ve yaşattığım Radyasyon Onkolojisi Bölümünün değerli hocalarına ve her kademedeki personeline teşekkürlerimi sunuyorum. Rabbim sizlerden razı olsun.

Selam, sevgi ve dualarımla. Allah’a (cc) emanet olunuz.

28 Kasım 2017 Salı. Saat: 12.00 Antalya.

Yrd.Doç.Dr. Süleyman COŞKUNER

Kaliteli Yaşam Uzmanı